உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௫.] ஈசுவர௵ மார்கழிமீ [பகுதி-௨.

Vol. 35. December 1937—January 1938. No. 2.

மகாகவி பாஸராால் இயற்றப்பெற்ற

கர்ணபாரம்.

[பாஸமஹாகவியியற்றிய நாடகங்களுள் இச்செந்தமிழில் வெளியிடப்பட்டுவந்த பாஞ்சராத்ரம் என்ற நாடகம், கார்த்திகைப்பகுதியில் முற்றுப்பெற்றுள்ளது. அடுத்துப் பெருங்கொடையாளியான கர்ணன் இந்திரனுக்குக் கவசகுண்டலங்களையளித்த விருத்தாந்தமேற்கொண்டு அவரியற்றிய கர்ணபாரம் என்ற சீரிய சிறிய நாடகம் இப்பகுதியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடலாயிற்று. V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரி, B.A., B.L.]

பிரஸ்தாவனை.

ஸூத்ரதாரன்:—(நாந்தியினிறுதியில் அரங்கமேறி)

𑌨𑌰𑌮𑍃𑌗𑌪𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑌨𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍀
𑌨𑌰𑌦𑌨𑍁𑌜𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌲𑍋𑌕𑌃।
𑌕𑌰𑌜𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌪𑌾𑌲𑍀𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃
𑌸𑍁𑌰𑌰𑌿𑌪𑍁𑌬𑌲𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌵𑌃॥

மனிதவுருவமும் சிங்கவுருவமும் கலந்ததான திருமேனியைக் கண்டு மகளிரும், ஆடவரும், அசுரரும், தேவரும், கருடரும், உரகரும்: ஆகிய இவர்களை அச்சமுறச்செய்தவரும், நகமாகிய

*

வயிர ஆணியால் அசுர அரசன்மார்பைப் பிளந்தவரும், விண்ணவர்களுடைய பகைவர்சேனையை மாய்த்தவரும் ஆன ஸ்ரீதரர் உங்களுக்கு நன்மைபயப்பாராக.

இவ்வாறு பெரியோர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் விண்ணப்பஞ்செய்யத்தொடங்கும்போது ஏதோ சத்தம் கேட்கப்படுகிறதே. ஓ! பார்க்கிறேன்.

(திரைக்குள்) ஓ! ஓ! மகாராஜரான அங்கதேயத்தரசரிடம் தெரிவிப்பீர்களாக.

ஸூத்ரதாரன்:—இருக்கட்டும்; தெரிந்தது.

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾॥

நெருங்கிய போர்மூண்டபோது, துர்யோதனராணையால், வேலையாளொருவன் பரபரப்புடன் கைகூப்பிக் கர்ணராஜரிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறான். (வெளியேறுதல்.)

வேலையாள்:—(அரங்கிற்புகுந்து) ஓ! ஓ! மகாராஜரான அங்கதேயத்தரசரிடம் யுத்தகாலம் நெருங்கிவிட்டதென்று தெரிவிக்கப் படட்டும்.

𑌗𑌜𑌤𑍁𑌰𑌗𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯।
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌃
𑌸𑌮𑌰𑌮𑌯𑌿 𑌰𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃॥

யானையும் புரவியும் தேரும் ஆகிய இவற்றின்மீதிருக்கிற ராஜஸிம்ஹர்களால் அர்ஜுனனுக்குமுன்பே சிங்கநாதஞ்செய்யப்பட்டது; உலகத்துக்கே தனிவீரரான அரவகேதனர், பகைவர்கள் ஆரவாரிப்பதைப்பொறுமல், நிகழ்ச்சிகளைத்தெரிந்துகொண்டு போர்க்குப் புறப்பட்டார். (சற்றுத்தூரம் நடந்துபார்த்து) ஓ! இந்த அங்கவரசர் போர்க்குத் தகுந்தவைகளான ஆடைகளை அணிந்து

கொண்டு சல்லியராஜருடன்கூடியவராகத் தன்னுடைய மாளிகையைவிட்டுப் புறப்பட்டு இங்கேயே எழுந்தருளுகிறார். ஓ! போரிற் சிறந்தவரும் மிகவும் வலிமையுடையவரும் ஆன அவருக்கு முன் இல்லாத மனக்கலக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே!

அத்யுக்ரதீப்திவிஶத꞉ ஸமரேஷ்வஜய்ய꞉
ஶௌர்யே ச ஸம்ப்ரதி ஸஶோகமுபைதி தீமான்।
ப்ராப்தே நிதாகஸமயே கனராஶிருத்த꞉
ஸூர்ய꞉ ஸ்வபாவருசிமானிவ பாதி கர்ண꞉॥

கடுமையான ஒளியால் விளங்குபவரும், போரிலும் சௌர்யத்திலும் மேம்பட்டவராகக்கொள்ளப்பட்டவரும், அறிஞரும்: ஆன இவர் வருத்தமடைகிறாரே! கோடைகாலத்தில் இயற்கையில் மிகவும் ஒளியுடைய கதிரவன் மேகவரிசைகளால் மறைக்கப்பட்டதுபோல் இவர் காணப்படுகிறார். நான் இவரிடம் செல்லுகிறேன். (வெளியேறுதல்.)

(பிறகு முன்வருணிக்கப்பட்டபடி கர்ணனும் சல்லியனும் அரங்கத்திற் புகுதல்)

கர்ணன்:—மா தாவன்மே ஶராக்நிக்ஷேபதக்தா꞉
கிம் ப்ராப்தா꞉ க்ஷிதிபதய꞉ ஸஜீவஶேஷா꞉।
கர்தவ்யம் ரணஶிரஸி ப்ரியம் குரூணாம்
த்ருஷ்ட்வா யதி ஸ பவேத்தனஞ்ஜயோ மே॥

என்னுடைய பாணங்களுக்கு இலக்காயிருந்த அரசர்களுள் எவரே உய்ந்தனர்? (ஒருவரும் இல்லை). கௌரவர்களுக்குப் பிரியமானசெயலைச் செய்யவேண்டுமானல் அந்தத் தனஞ்சயனைப் போர்முகத்திற் காணவேண்டும்.

சல்லியன்:—நல்லது; (தேரை ஓட்டுதல்)

கர்ணன்:—அன்யோன்யஶஸ்த்ரவினிபாதனிக்ருத்தகாத்ர
யோதாஶ்வவாரணரதேஷு மஹாஹவேஷு।
க்ருத்தாந்தகப்ரதிமவிக்ரமிணோ மமாபி
வைய்யர்த்யமாவஹதி வேதவி யுத்தகாலே॥

ஒருவரையொருவர் ஆயுதங்களால் தாக்குதலால் சிதைந்த உடல்களையுடையவர்களாகிய படையாட்களும் குதிரைவீரர்களும் யானையேறும் சூரர்களும் இரதங்களையூர்ந்துவரும் வில்லாளிகளும் ஆகிய இவர்களுடன் பெரும்போர் நிகழுங்கால், சினங்கொண்ட இயமன்போற் போர்புரிபவனான எனக்கே, போர்தொடங்கும் இப்போது மனக்கலக்கம் உண்டாகிறதே! ஓ! கஷ்டம்.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌧𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌮𑍇 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃॥

நான் முன் குந்தியின்வயிற்றிலுதித்தும், ராதேயன் எனப் பெயர்பெற்றவன்; யுதிஷ்டிரன்முதலான பாண்டவர்கள் எனக்குத் தம்பிமார்களாவர்.

𑌅𑌯𑌂 𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑍋𑌭𑌨𑍋
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑌯𑍌 𑌹𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃॥

இது, முறையாய் மங்களத்தையடைந்த காலமாகும்; மிக்க குணங்களுடைபதாக இந்த நாள் வந்திருக்கிறது; என்னுடைய அன்னையின்வசனத்தால் தடுக்கப்பட்டமையால் என்னால் கற்கப்பட்ட அஸ்திரவித்தை பயனற்றதாகிவிட்டதே! (வெளிப்படையாய்) ஓ! மத்திரராசனே! என் அஸ்திரத்தின் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்பீராக.

சல்லியன்:—இந்தக் கதையைக் கேட்க எனக்கும் ஆவல் உண்டு.

கர்ணன்:—முன்பு நான் ஜமதக்கினிமுனிவரின் புதல்வரிடம் சென்றிருந்தேன்.

சல்லியன்:—பிறகு! பிறகு!

கர்ணன்:—பிறகு,

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌕𑌪𑌿𑌲𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌮𑍍
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌲𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌂𑌶𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌕𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

மின்னற்கொடிபோற் பொன்னிறமுள்ள உயர்ந்த சடைகளை யுடையவரும், புதிதுபுதிதான ஒளிவட்டத்துடன் விளங்குகிற கோடரியைக் கையில் ஏந்தியவரும், பிருகுவம்சத்துக்குக் கொடி போன்றவரும், க்ஷத்திரியர்களுக்கு இயமனும் ஆன அந்தமுனிவரை அணுகி அவரைத்தொழுது அருகில் நின்றேன்.

சல்லியன்:—பிறகு! பிறகு!

கர்ணன்:—ஜாமதக்கினியர் என்னை ஆசீர்வதித்து "நீ யார்? எதற்காக வந்திருக்கிறாய்?" என்று வினவினார்.

சல்லியன்:—பிறகு! பிறகு!

கர்ணன்:—"எல்லா அஸ்திரவித்தைகளையும் கற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்று வணக்கத்துடன் விடையிறுத்தேன்.

சல்லியன்:—பிறகு! பிறகு!

கர்ணன்:—'அந்தணர்களுக்குமட்டும் கற்பிப்பேன்; அரசர்களுக்குக் கற்பிக்கமாட்டேன்' என்று பகவான் மறுமொழியளித்தார்.

சல்லியன்:—பகவானுக்கு அரசரிடம் முன்பே பகை உளதே!

கர்ணன்:—பிறகு, "நான் அரசனல்லேன்" என்று சொல்லிக் கற்றுக்கொள்ளத்தொடங்கினேன்.

சல்லியன்:—பிறகு!

கர்ணன்:—சின்னாட்கள் சென்றபின் ஒருநாள் பழம், கிழங்கு, புஷ்பம், ஸமித்து: இவைகளைக் கொணர்வதற்காகக் கானகத்துக்குப் பகவானுடன் நானும் சென்றேன்; பின் காட்டில் அலைந்ததால் உண்டான களைப்பினால் பகவான் என்மடியில் தலையை வைத்துக்கொண்டு துயில்புரிந்தார்.

சல்லியன்:—பிறகு! பிறகு!

கர்ணன்:—பிறகு!

க்ருத்தே வஜ்ரமுகேந நாம க்ருமிணா தைவாந்மமோருத்வயே
நித்ராச்சேதபயாத்குரோஸ்ஸஹ்யதமம் ரோஷேஷ்ட்யஸ்த்தாவேதநா।
உத்தாய க்ஷதஜாப்லுதஸ் ஸ ஸஹஸா ரோஷாநலோத்தீபிதோ
புத்த்வா கர்ம ச ஶஶாப காலவிபலாந்யஸ்த்ராணி தே ஸந்த்விதி॥

ஊழ்வலியால் என்னுடைய இரண்டு துடைகளும் "வைரமுகன்" என்ற பெயருள்ள வண்டால் துளைக்கப்பட்டபோது, அதனால்விளைந்த துன்பத்தை ஆசிரியருடைய நித்திரைக்கு இடையூறு வருமேயென அஞ்சி மனவலியாற் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன்; வண்டுதுளைத்த துளைவழி பெருகிய உதிரத்தால் நனைக்கப்பட்டு அவர் உடனே விழித்துக்கொண்டு சினத்தீயால் விளக்கமிக்கவராகி என்னை (இன்னான் என) அறிந்துகொண்டு, "உன்னுடைய அஸ்திரங்கள் உற்றபொழுதிற் பயனற்றவையாகுக" என்று சபித்தார்.

சல்லியன்:—பெரியோரால் வருந்தத்தக்கசெய்தி உரைக்கப்பட்டதே!

கர்ணன்:—இப்போது அஸ்திரத்தின்நிலைமையைப் பரீக்ஷித்துப்பார்ப்போம். (அவ்வாறுசெய்து), அஸ்திரங்கள் வீர்யமற்றவை போல் காணப்படுகின்றனவே! மேலும்,

ஏதே ஹி தைந்யாந் நிமீலிதேக்ஷணா
வாஹா: ஸ்வகோவிவஶாஸ்த்தாம் கதா:।
கஜாச்ச ஸப்தச்சதகந்திநோ நா
நிர்வேஷ்ய ஸ்ரீவ ரணே நிவர்த்தந்தே॥

இந்தப் புரவிகளோ வலிமைகுன்றியதால், கண்களைமூடிக்கொண்டு, எனக்கு வசப்படாமல் அடிக்கடி நழுவுகின்றன; களிறுகளோ ஏழிலைப்பாலைப்பால்போன்ற மதநீரால் வாசனையுள்ளவை

யாய்ப் போரிலிருந்து திரும்பிச்செல்லும்படி தெரிவிக்கின்றன போலும்.

சங்கும் பேரிகைகளும் ஒலியற்றனவே!

சல்லியன்:—இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

கர்ணன்:—சல்லியராஜனே! துக்கமடையவேண்டாம்.

𑌹𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌃 ।
𑌉𑌭𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌤𑌾 𑌰𑌣𑍇 ॥

மாண்டால் சுவர்க்கம் கிட்டும்; வென்றால் புகழ் உண்டாகும்; இரண்டும் விரும்பத்தக்கவையே; போர் ஒருகாலும் சிறிதும் பயனற்றதாகாது. மேலும்,

𑌏𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾
𑌹𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌕𑍁𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌾
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

இந்தப் புரவிகள், கருடனுக்குச் சமமான வேகமுடையனவாயும், போரிலிருந்து திரும்ப விருப்பமற்றவையாயும், பெருமை பொருந்திய காம்போஜநாட்டுப் பிறந்து சிறந்தவற்றின் வழிவந்தனவாயுமிருத்தலால், காக்கவேண்டியதைக் காக்கின்றன.

பசுக்களும் பார்ப்பார்களும் குறைவின்றி வாழ்க; கற்புடைய மகளிர் குறைவின்றி விளங்குக; போரிற் புறங்காட்டாதவீரர்களுக்குத் தாழ்வுவராதொழிக. சமயம்வாய்ந்தவனான எனக்கும் குறைவுவராதொழிக. ஓ! நான் தெளிவடைந்தேன்.

𑌸𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌚 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 ।
𑌶𑌰𑌵𑌰𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑌾𑌜𑍌𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌵𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌹𑌤𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥

அணுகமுடியாததான பாண்டவர்களுடைய போர்முனையிற் புக்கு, மிகவும் குணங்கள்வாய்ந்தவனான தர்மராஜனையும் பிணித்து என்னுடைய பெயர்பெற்றவையான பாணங்களின் வேகத்தால் பார்த்தனையும் வீழ்த்திச் சிங்கம் மாய்க்கப்பட்டதால் அச்சமின்றி நுழையக்கூடியதாகக் கானகம் செய்யப்படுவதுபோல் போர்முனையை எளிதிற் புகக்கூடியதாகச்செய்கின்றேன்.

சல்லியராஜனே! நாம் இரதத்தில் ஏறுவோம்.

சல்லியன்:—நல்லது.

(இருவரும் தேர்மீதேறுவதுபோல் நடித்தல்.)

(திரைக்குள்) ஓ! கர்ண! பெரியபிச்சையை இரக்கிறேன்.

கர்ணன்:—(குரலைக்கேட்டு) ஓ! குரல் ஆற்றலுள்ளதே!

श्रीमानेव न केवलं द्विजवरो [illegible]
नाकर्ण्य स्वरस्य धीरमधुरं [illegible]
उत्कर्ण [illegible]
[illegible] हयाः ॥

இவன், சிறந்த பார்ப்பானாகமட்டும் இல்லை; ஏனெனில் செல்வனாகவும் மிக்கபெருமையுடையவனாகவும் காணப்படுகிறான். துணிவும் இனிமையுமுடையதாயிருக்கிற இவனுடைய குரலைக்கேட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தவையான என்னுடைய தேர்ப்புரவிகள், செவிகளை உயர்த்திக்கொண்டும் வளைக்கப்பட்ட கழுத்திலும் முகத்தின் நுனியிலும் நோக்கத்தைச் செலுத்திக்கொண்டும் உறுப்புக்கள் தம்வசப்படாமையால் சித்திரத்தில் வரையப்பட்டவைபோல் உடனே நின்றுவிட்டனவே! (உழையரைநோக்கி) அந்த அந்தணரை அழைப்பீர்களாக. இல்லை, இல்லை; நானே அழைக்கிறேன். பகவானே! இங்கே, இங்கே.

இந்திரன்:—(பிறகு பார்ப்பனவடிவத்துடன் அரங்கிற் புகுந்து) ஓ! முகில்காள்! நீங்கள் விருப்புடன் திரும்பிச்செல்லுங்கள். (கர்ணனை அணுகி) ஓ! கர்ண! பெரியபிச்சையை இரக்கிறேன்.

கர்ணன்:—பகவானே! நான் மிகவும் உவப்படைந்தேன்.

யாதஃ க்ருதாயம்ரண நா ஸேஹஸ்த்ரொகெ
ராஜெந்த்ரமௌளிமணிரஞ்ஜித பாதபத்மஃ।
விப்ரெந்த்ரபாதரஜஸா தவவித்ரமௌளிஃ
கர்ணோ ஹவஞ்ஜஸேவ நமஸ்கரோதி॥

சிறந்த அரசர்களின் மகுடங்களிலுள்ள மணிகளால் ஒளிர்கிற பாததாமரைகளுடன் கூடியவனுயிருந்தும், பார்ப்பனப்பெரியோர்களுடைய பாததூளிகளால் தூய்தாக்கப்பட்ட தலையுடன்கூடினவனும் கர்ணன் என்ற பெயருடையவனும் ஆன யான் தங்களை வணங்குகிறேன்; யான் இன்று உலகத்தில் பேறுபெற்றவர்களுள் ஒருவனுகக் கருதப்பட்டேன்.

இந்திரன்:—(தனக்குள்) இப்போது என்னல் என்ன உரைக்கத் தக்கது? "நீண்ட ஆயுளுடையவ்னுக இருப்பாயாக" என்று வாழ்த்துவேனுனல், இவன் இறப்பற்றவனுய் வாழ்ந்திருப்பானே! நான் வாழ்த்தாவிடில், என்னை மூடனென்று இவன் இகழ்வானே! இரண்டையும் விலக்கிவிட்டு எதைச் சொல்வேன்? சரி. தெரிந்தது. (வெளிப்படையாய்) ஓ! கர்ண! கதிரவனும் கலைமதியும் இமயமலையும் கடலும்போல உன்னுடையபுகழ் வளர்ந்திருக்கட்டும்.

கர்ணன்:—"தீர்க்காயுளுடையவனுக இருப்பாயாக" என்று வாழ்த்தக்கூடாதா? இதுவும் நன்மைக்கே. ஏனெனில்,

யத்நேன ஹி யதெந்ரஃ வாராஷேணஸாயொ
ராஜ்யம் ஜிஹ்வாவலா நாஸ்ரியஃ।
தஸ்மாக் ப்ரஜாபாலநதத்பரஸ்யா
ஸதேஷ ஷேஷெ ஹஷ்ட ஹரணாயதந்தெ॥

"புருஷனுல் பலபாடுகள்பட்டும் தேடத்தக்கது அறமே. மக்களுடைய செல்வங்களோ அரவினுடைய நாவேபோல அசைவுடையனவே (விரைவில் அழியக்கூடியவையே). நிலையற்ற உடல்கள்

அழிந்தாலும், நெறிதவறாமல் நாட்டைக்காத்தலால் வந்த புகழ்கள் எந்நாளும் அழியாதனவன்றோ!

பகவானே! எதை விரும்புகிறீர்கள்? நான் எதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்திரன்:—பெரிய பிச்சையை யிரக்கிறேன்.

கர்ணன்:—தங்களுக்குப் பெரியபிச்சை இடுவேன். என்னிடத் துள்ளவற்றைக் கேட்பீர்களாக.

𑌗𑍁𑌣𑌵𑌦𑌮𑍃𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰 ! 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌰𑍁𑌣𑌵𑌯𑌸𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌨𑌕𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍋𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 ॥

குணங்கள் நிறைந்தனவாயும் அமுதம்போன்ற பாலை மிகவும் பொழிவனவாயும், வயிறுநிறையப் பருகி மகிழ்ச்சியடைந்த கன்றுகளுடன் கூடியனவாயும், நடுவயதுடையவையாயும், இரவலரால் மிகவும் விரும்பத்தக்கனவாயும், தூய்மையுடையனவாயும், பொன்னுரைபதித்த கொம்புகளுடன் கூடியனவாயும் உள்ள ஆயிரம்பசுக்களைத் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—'ஆயிரம்பசுக்கள்' (என்று) சற்றுநேரம் பாலைக் குடிக்கிறேன்; கர்ண! நான் விரும்பவில்லை; விரும்பவில்லை.

கர்ணன்:—தாங்கள் விரும்பவில்லையா? இதையும் கேட்பீர்களாக.

𑌰𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑌗𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌸𑌕𑌲𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌦𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 ॥

சூரியனுடையகுதிரைகளையொத்தனவும், ராஜலக்ஷ்மியை யுடைவதற்குச் சாதனமாவனவும், அரசர்கள் யாவராலும் கொண்

டாடத்தக்கனவும், பெருமைபொருந்திய காம்போஜநாட்டிற் பிறந்தனவும் நற்குணங்களையுடையனவும், காற்றைப்போன்ற வேகமுடையனவும், போரில் வன்மையுடையனவும் ஆன பல்லாயிரம் புரவிகளைத் தங்களுக்கு நான் உடனே கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—'குதிரை' (யென்று) சற்றுநேரம் ஏறுகிறேன். கர்ண! வேண்டா; வேண்டா.

கர்ணன்:—தாங்கள் விரும்பவில்லையா? மற்றொன்றையும் கேட்பீர்களாக.

மதமுதிதகண்டாநாம் ஷட்பதை: ஸேவ்யமாநம்
கிரிவரநிகாஶம் மேககம்பீரகோஷம் ।
ஸிதநகதஶநாநாம் வாரணாநாமநேகம்
ரிபுஸுரவிமர்த்தம் வ்ருந்தமேதத் ததாமி ॥

மதநீர்ப்பெருக்குடன்கூடிய கன்னங்களையுடையனவும், வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டவையும், பெரியமலைபோன்றனவும், முகில்கள்போல் எழுச்சியுடன் முழங்குவனவும், வெள்ளிய நகங்களும் பற்களும் உடையனவும், பகைவர்களைப் போரில் மிதித்து நசுக்குபவைகளும் ஆன (பல யானைக்கூட்டங்களைத் தங்களுக்கு நான் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—யானையா? சற்றுநேரம் ஏறுகிறேன்; கர்ண! வேண்டா, வேண்டா.

கர்ணன்:—தங்களுக்கு வேண்டாவா? மற்றொன்றையும் கேட்கவேண்டும். அளவற்ற பொன்கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—எடுத்துப்போகிறேன். (சற்றுநடந்து) கர்ண! வேண்டா; வேண்டா.

கர்ணன்:—ஆதலால், போரில் வென்று நாட்டைக் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—பூமியைக்கொண்டு என்செய்வேன்?

கர்ணன்:—ஆதலால், யான்செய்த வேள்விகளின்பயனைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்:—வேள்விகளின்பயனால் என்னசெய்யத்தக்கது?

கர்ணன்:—ஆதலால் என் தலையைக் கொய்துகொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—ஐயோ! ஐயோ!

கர்ணன்:-பயப்படவேண்டா; மற்றொன்றையும்கேட்பீர்களாக.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 ।
𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌸𑌹𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

என்உடலுக்குக் காப்பாக, என் அங்கங்களுடன்பிறந்து அஸ்திரங்களைக் கொண்டவர்களான தேவாசுரர்களாலும் சிதைக்கமுடியாததாயுள்ள கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் உவப்புடன் கொடுக்கக்கூடும். பகவான் விரும்பினால் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்:—(களிப்புடன்) கொடுக்கலாம், கொடுக்கலாம்.

கர்ணன்:—(தனக்குள்) இவருக்கு இதுதான் விருப்பம். இது, மிகவும் வஞ்சமதியினனான கண்ணன் சூழ்ச்சியோ? அப்படியிருந்தாலும் சரி. அதைப்பற்றி வருந்துவது தக்கதன்று. அதில் ஐயமொன்றுமில்லை. (வெளிப்படையாய்) பெற்றுக்கொள்வீர்களாக.

சல்லியன்:—அங்கராஜரே! கொடுக்கவேண்டா. கொடுக்கவேண்டா.

கர்ணன்:—சல்லியராஜரே! என்னைத் தடுக்கவேண்டா. பார்ப்பீர்களாக.

𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍂𑌲𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃 ।
𑌜𑌲𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌗𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥

நாட்கள் செல்லச்செல்லக் கற்ற கல்வியும் குறைபடுகிறது; நன்றாக வேரூன்றிய மரங்களும் வீழ்கின்றன; நீர்நிலையிலிருக்கிற புனலும் வற்றிவிடுகிறது; ஆனால், வேள்வியும் ஈகையும் நிலைத்து நிற்கின்றன.

ஆதலால் பெற்றுக்கொள்வீர்களாக. (சரீரத்திலிருந்து அறுத்துக் கொடுத்தல்.)

இந்திரன்:—(பெற்றுக்கொண்டு மனத்துள்) விஜயனுக்கு வெற்றி கிடைப்பதற்காகத் தேவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி நான் செய்து விட்டேன்; ஆதலால் நானும் ஐராவதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, அர்ஜுனனும் கர்ணனும் புரிகிற போரைப் பார்க்கிறேன். (வெளியேறுதல்)

சல்லியன்:—அங்கராஜரே! தாங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டீர்கள்.

கர்ணன்:—யாரால்?

சல்லியன்:—இந்திரனால்.

கர்ணன்:—இல்லை, இல்லை; தேவராஜரன்றோ என்னால் வஞ்சிக்கப்பட்டார்.

அநேகயஜ்ஞாஹுதிதர்பிதோ த்விஜை꞉
கிரீடிமாந் தாநவஸங்கமர்தந꞉ ।
ஸுரத்விபாஸ்பாலநகர்கசாங்குலிர்
மயா க்ருதார்த்த꞉ கலு பாகசாஸந꞉ ॥

பல வேள்விகளில் அந்தணர்கள் அளித்த அவிகளால் உவப்பிக்கப்பட்டவராயும் அருச்சுநனைத் துணையாகக்கொண்டவராயும் அசுரர்கூட்டத்தை அழிப்பவராயும் அயிராவதத்தை ஊர்பவராயும் உள்ள தேவராஜரன்றோ என்னால் பேறுபெற்றவராகச் செய்யப்பட்டார்.

தேவதூதன்:—(பார்ப்பனவுருவத்துடன் அரங்கிற்புக்கு) ஓ! "கவச குண்டலத்தைக் கவர்ந்துவிட்டேனே" என்று கழிவிரக்கமுற்ற இந்திரனால் அருள்புரியப்பெற்றாய். பாண்டவர்க்குள் ஒருவனைக் கொல்லத்தக்கதும் தவறாததுமான "விமலை"யென்ற வேலாயுதம் இது. பெற்றுக்கொள்வாயாக.

கர்ணன்:—சீ! கொடுத்ததைத் திருப்பி வாங்கேன்.

தேவதூதன்:—அப்படியன்று; அந்தணன்கட்டளை; பெற்றுக்கொள்வாயாக.

கர்ணன்:—அந்தணருடைய கட்டளையா? என்ஞல் ஒருகாலும் அது மறுக்கப்படாதது; எப்பொழுது கிட்டும்?

தேவதூதன்:—எப்பொழுது நினைக்கிருயோ அப்பொழுது கிட்டும்.

கர்ணன்:—நல்லது. அருள்புரியப்பெற்றேன். தாங்கள் திரும்பிச்செல்லலாம்.

தேவதூதன்:—நல்லது; (வெளியேறுதல்).

கர்ணன்:—சல்லியராஜரே! இனி இரதத்தில் ஏறுவோம்.

சல்லியன்:—நல்லது.

(இருவரும் இரதத்தில் ஏறுவதுபோல் நடித்தல்.)

கர்ணன்:—ஓ! ஆரவாரம் கேட்கப்படுகிறதே! இது என்ன?

𑌶𑌂𑌖𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑌾𑌗𑌰𑌘𑍋𑌷𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 ।
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥

ஊழிகாலத்துக் கடல்முழக்கம்போற் கேட்கப்படுகிற சங்கநாதமானது கண்ணனுடையதா? அன்று; அருச்சுனனுடையதே. யுதிஷ்டிரன் தோல்வியுற்றதால், சினமடைந்தவனன பார்த்தன் முழுவலிமையுடன் இன்று போர்புரிவான்.

சல்லியராஜனே! இந்த அருச்சுனன் எங்கே இருக்கிருனே, அங்கேயே என் இரதத்தை நடத்துவீராக.

சல்லியன்:—நல்லது.

பரதவாக்கியம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌃 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃 ॥

எங்கும் செல்வம் சிறக்க; எப்போதும் துன்பம் ஒழிக; நம் அரசன் நற்குணங்கள் உள்ளவனுய்ப் பூமியை ஒருவனுகவே ஆள்வானுக.

கர்ணபாரம் முற்றிற்று.

உ

கம்பராமாயணசாரம்.

[ரு-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

[தேவரும் அசுரரும் அமிர்தம் உண்டாதல்கருதிக் கடலைக் கடைந்தபோது, ஆலகாலவிடம் உண்டாக, அவர்கள் அஞ்சி 'அபயம்' என்றபோது, 'அஞ்சாதீர்கள்' என்று அவர்களுக்கு அபயம் அளித்து அவ் விடத்தைத் தான் உண்டு அவர்களைக் காத்த சிவபிரான்செயலை அறியீரோ? ஒருவன், 'உடைந்தவர்க் குக்வா ணுயி னுள்ளதொன் றீயானுயின் அடைந்தவர்க் கருளா னுயி னறமென்ன மாண்மை யென்னும்']

(உடைந்தவர் - எளிமைப்பட்டவர். என்னும் - என்ன பயன்படும்.)

20 பேடையைப் பிடித்துத்[1] தன்னைப் பிடிக்கவந் தடைந்த பேதை
வேடனுக் குதவி செய்வான் விறகிடை வெந்தீ மூட்டிப்
பாடுறு பசியை நோக்கித் தன்னுடல் கோடுத்த[2] பைம்புள்
வீடுபெற் றுயர்ந்த வார்த்தை வேதத்தின் விழுமி தன்றோ[3]

கொண்டுகூட்டு: பேடையைப் பிடித்துத் தன்னை(யும்) பிடிக்க வந் தடைந்த பேதைவேடனுக்கு உதவிசெய்வான் விறகிடை வெந்தீ மூட்டி (அவன்) பாடு உறு பசியைநோக்கித் தன் உடலை (உண்ணக்)கொடுத்த பைம் புள் வீடுபெற்றுயர்ந்த வார்த்தை வேதத்தின் விழுமிதன்றோ?

பொருள்: தன்பெட்டையைப் பிடித்துத் தன்னையும் பிடிக்க வந்த அறிவில்லாத வேடனுக்கு உதவிசெய்யும்பொருட்டு (அவன் குளிர்காய்தற்கு ஒரு கொள்ளிக்கொம்பைக் கொண்டுவந்து போகட் டுப் பக்கத்திற்கிடந்த) விறகில் நெருப்பைமூட்டி அவன் பசியினல் வருந்துதல்கண்டு (அவன் பசியைத்தீர்க்க) அத்தீயில் தான் விழுந்து தன் உடலை (அவன் உண்ணும்படி) கொடுத்த ஆண்புறு (தன் அரிய தியாகத்தினல்) மோட்சமடைந்தவரலாறு வேதத்தினும் சிறப்புடையதன்றோ?

பேடை - பெட்டை - பறவையின்பெண்பால். பேதை - அறிவில்லான். பாடு - வருத்தம்; பெருமை. பாடு உறு பசி - பெரும்பசி; வருத்தம் உறச் செய்யும் பசி. பை - இளமை; அழகு. புள் - பறவை. பைம்புள் - இளமைப் பருவமுள்ள பறவை; அழகுள்ள பறவை.

'இன்ன நல்வினையைச் செய், அதனால் இன்ன நற்பயனை அடைவை' என்று வார்த்தையாற் போதிப்பதைக்காட்டிலும், அந் நல்வினையைச்செய்து அதன் நற்பயனை அடையுஞ் செய்கையாற் போதிப்பது சிறந்தமுறை என்பது தெளிவாம்.* உதவிசெய்தவர் நற்கதியடைவாரென்று விதிக்கும் வேதத்தினும் உதவிசெய்து நற்கதியடைந்த புறாவின்வரலாறு சிறந்ததென்றான்.

'ஓர் அற்பப்பிராணியாகிய புறாவே, தன்னிடத்து அடைந்தது காரணமாகத் தன்மனைவியைச் சிறைப்பிடித்துக்கொண்டிருப்பதையும் பாராட்டாமல் தன்னையும் பிடிக்கக்கூடிய வேடனொருவனுக்கு உதவிசெய்ததென்றால், பேரறிவுள்ளவரென்று பேர்வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நாம், நமக்கு யாதொருதீங்குஞ் செய்யாமல் நம்மைச் சரணமென்று அடைந்துள்ள இவனை 'ஒருகால் நமது உயிர்க்கு ஏதேனும் தீங்குநேருமோ?' என்று அஞ்சிக் காவாது கைவிடுதல் தகுதியோ? தகாது: சரணமடைந்தவனை எப்படியிருந்தாலும் காத்தலே முறையாகும்' வை. மு. கோ.

பாடபேதம்: [1] படுத்து. [2] துறந்த. [3] என்றான்.

21 சரணெனக் கியார்கொ லென்று சானகி யழுது சாம்ப
அரணுனக் காவன் வஞ்சி யஞ்சலென் றருளி னெய்தி
முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல மொய்யமர் முடித்துத் தெய்வ[1]
மரணமென் றாதை[2] பெற்ற தென்வயின் வழக்கன் றாமோ.

கொண்டுகூட்டு: சானகி 'எனக்குச் சரண் யார்கொல்?' என்று அழுது சாம்ப, 'வஞ்சி! (யான்) உனக்கு அரண் ஆவன்; அஞ்சல்' என்று அருளின் எய்தி, முரண் உடைக் கொடியோனுடன் மொய் அமர் முடித்து (அவன்) கொல்லத் தெய்வமரணம் என்தாதை பெற்றது என்வயின் வழக்கன்றாமோ?

பொருள்: (இராவணனால் தூக்கிக்கொண்டுபோகப்பட்ட) சீதை 'எனக்குக் காப்பு ஆவார் யார்' (இருக்கின்றார்? ஒருவருமில்லையே!) என்று கதறி அழுது வாட, 'யான் உன்னைக்காப்பேன்' என்று (அபயங்) கூறி வந்து (அந்தக்) கொடிய இராவணனோடு போர்புரிந்து அக்கொடியோன் கொல்லத் தெய்வீகமரணமடைந்த என் பெரியதந்தை சடாயு (போல, நானும் பிறர்க்குதவப்) பெறும் பேறுபெறுதல் முறைமையாகாதுபோமோ?

---

* Example is better than precept.

சரண் - சரணம் - புகலிடம். சாம்புதல் - வாடுதல். அரன், அரணம் - காவல். வஞ்சி - கொடி (போன்ற சீதை). அஞ்சல் - பயப்படாதே. முரண் - வலிமை - முருட்டுக்குணம் ('முரட்டு'க்குணம்). மொய் அமர் - நெருங்கிய போர். தெய்வ மரணம் - தெய்வீக மரணம் - சிறந்த சாவு.

பாடபேதம்: [1] முடித்த தெந்தை. [2] மரணமப் பெரியோன்.

இராமன், 'விபீடணனை அழைத்துவா' எனச் சுக்கிரீவன் போதல்

[அடைக்கலமடைந்தவனைக் காத்தலினும் சிறந்த தருமம் ஒன்றுமில்லை. யாவனாயினும் ஒருவன் 'அபயம்' என்ற உடனே, அபயம் அளித்தல் கடப்பாடானது. அதனை நீங்கள் அறியீரல்லீர்; ஆயினும், என்பால் உங்களுக்குள்ள அன்புமிகுதியால் எனக்கு அபாயம்வருமோவென்று அஞ்சி இவனுக்கு அபயம் அளிக்கக் கூடாதென்றீர்கள். இனி, ஆலோசிக்கவேண்டியதில்லை. 'சுக்கிரீவ ராசனே! நீயே போய், விபீடணனைக் கூட்டிவா' என்றான்.

சுக்கிரீவன், இராமனது அபயமளித்தலைப்பற்றிய போதனையால் விபீடணன்றிறத்தில் ஐயம் நீங்கி, இராமன்கருத்துடன் ஒருப்பட்ட கருத்தினனாகி அவனை அழைத்துவருவேனென்று சென்றான்.

விபீடணன் சுக்கிரீவனை எதிர்கொள்ளல்

சுக்கிரீவன் வரக்கண்டு, விபீடணனைக் காத்துநின்ற துமிந்தன் அவனை நோக்கி, 'இராமபிரான் உன்னை அழைத்துவரச்சொல்லியிருக்கிறான். உன்னை அழைத்துப்போகச் சுக்கிரீவமகாராசன் வருகிறான்' என, விபீடணன் மனமகிழ்ந்து சுக்கிரீவனை எதிர்கொண்டுசென்றான்.]

இருவரும் தழுவல்

22 தோல்பெருங்[1] கால மெல்லாம் பழகினுந் தூய ரல்லார்
புல்லல ருள்ளந் தூயார் பொருந்துவ[2] ரெதிர்ந்த ஞான்றே
ஒல்லைவந் துணர்வு மொன்ற விருவரு மொருநா ளுற்ற
எல்லியும் பகலும் போலத்[3] தழுவின ரெழுவிற் றோளார்.

கொண்டுகூட்டு: தொல்பெருங் காலமெல்லாம் பழகினும் தூயரல்லார் உள்ளம் புல்லலர். தூயார் எதிர்ந்தஞான்றே பொருந்துவர். எழுவில்

தோளார் (ஆகிய சுக்கிரீவ விபீடணர்) ஒல்லே வந்து உணர்வும் ஒன்ற ஒரு நாள் உற்ற எல்லியும் பகலும் போல இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) தழுவினர்.

பொருள்: பழமையான நீண்டகாலமெல்லாம் பழகியிருந்தாலும், களங்கமுடைய மனத்தினோர், மனவொருமையுறமாட்டார்கள். களங்கமில்லாத மனத்தினோர் எதிர்ப்பட்டபோதே மனம் ஒருப்பட்டுவிடுவார். (சுக்கிரீவ விபீடணர்) ஒருவரையொருவர் விரைவிற் சென்றடைந்து (இருவர் உடம்பும் ஒன்றுகூடியதுபோல) இருவர்மனமும் ஒருசேரக்கலக்க, ஒருநாளிலே (ஒருபாதியாகிய) பகலும் (மற்றொருபாதியாகிய) இரவும் (அந்திவேளையிற் சந்தித்து ஒன்றையொன்று) பொருந்தல்போல(ப் பகல்போல வெளுத்த சுக்கிரீவனும் இரவுபோலக் கறுத்த விபீடணனுமாகிய) இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) தழுவினர்கள்.

தொல் - பழைய. தூயர் - பரிசுத்தர். புல்லல் - பொருந்தல். ஞான்று - காலம். (தமிழகராதி.) எழு இன் தோளார் - தூண்போன்ற தோள்களையுடையார்.

'சிறியோர்நட்பு நிலைத்துநிற்காதென்பதை, "நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர்கேண்மை, நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்க்கொள்ளாதே", "பெருகுவதுபோலத்தோன்றி வைத்திப்போல், ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும்" என்ற இடங்களிலும், பெரியோர்நட்புக் கண்டமாத்திரத்தில் நிலைத்துண்டாகுமென்பதை, "ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர்கேண்மை, இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க்கும்மே", "செல்வுழிக்கண் ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர், தொல்வழிக் கேண்மையிற் றோன்றப் புரிந்தியாப்பர்" "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான் - நட்பாங் கிழமை தரும்" என்ற இடங்களிலும் காண்க.' வை. மு. கோ.

பாடபேதம்: [1] சொல்லருங். [2] புல்லுவர். [3] என்ன.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

யவனர்வரலாறு.

[யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். த. இராமநாதபிள்ளை B.A., (LOND.) அவர்கள்.]

(௩0-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இரண்டாம் சம்நிதிய யுத்தம் கி. மு. 314—304

கி. மு. 314ல் உரோமர் தலையெடுத்துச் சம்நிதியநாட்டினுட் புகுந்தனர். கி. மு. 310ல் உரோமர் சில சிறுமரக்கலங்களின் உதவியால் கம்பெனியத்துறையில் கொள்ளைகொண்டனர். கி. மு. 308ல் உரோமர்தலைவன் டேசியஸ்முஸ் என்பான் வெற்றியடைந்தான்; முஸ்கேணிக்கியர் அவனுக்குத் துணைவராயினர். கி. மு. 304ல் சம்நிதியர் சமாதானமடைதற்கு உரோமரிடம் தூதுவரை அனுப்பினார்கள். போர்முடிவில் உரோமர் பல குடியேற்றநாடுகளை அடைந்தனர்.

மூன்றாம் சம்நிதிய யுத்தம் கி. மு. 298-290.

கி. மு. 298-ஆம் ஆண்டுத்தலைவர்கள், டேசியஸ்முஸ் என்போனும் ராவிலியஸ் என்போனும் ஆவர். டேசியஸ்முஸ், விருத்தர் வாலிபர் எல்லாரையும் சேர்த்து 60,000 படைவீரரோடு போர்க்குப் புறப்பட்டான். சம்நிதியர் கல்லியரின் துணைபெற்றார்கள். கல்லியரின்படைக்கு உரோமர் மிகவும் அஞ்சினார்களாயினும், உரோமர் வெற்றியடைந்தார்கள். கி. மு. 291-ல் உரோமர் தென் இத்தாலியாவிலும் வெனிசியாவிலும் வேறு பல இடங்களிலும் 25,000 குடிகளைக் குடியேற்றி ஆட்சிநாடுகளைக் காத்தார்கள். இவ்வண்ணம் உரோமர் கம்பெனியாநாட்டையும் சம்நிதியநாட்டையும் தமது ஆட்சிக்குட்படுத்தித் தென்னித்தாலியா முழுவதிலும் தமது ஆணையைச் செலுத்தத்தொடங்கினார்கள்.

கம்பேனியாநாட்டு வரலாறு.

கி. மு. 1040-ஆம் ஆண்டு யவனர் கம்பெனியாநாட்டிற் குடியேறினார்கள். அவர்களுடைய பிரதானபட்டணம் கூமாயி என்பது. இந்நகரிற் குடியேறிய யவனர், யவனதேசத்து யூபோயியாநாட்டினின்றும் போந்தனரெனப் பழங்கதைகள் கூறும். இக்கிரேக்கர் நாளடைவிற் பெருகிப் பாதினாப்போலி, நீயாப்போலி என்னுமிடங்களிற் குடியேறினார்கள். கி. மு. 748-ஆம் ஆண்டு வேறோர் கிரேக்கக்கூட்டத்தினர் மெசினாநீரிணையால் வந்து ரெசியம்நகரை அமைத்தார்கள். கி. மு. 710ல் வேறு கிரேக்கக்கூட்டத்தினர் குரோற்றோனா, இராறந்தம், சிபாரிஸ் என்னும் நகரங்களை ஸ்தாபித்தார்கள். இக்கிரேக்கர் பெருகிப் பெற்றியால் பொசிடன் முதலிய இடங்களிற் குடியேறிச் சிறுநகரங்களை அமைத்தனர். ஸ்பாட்டா தேசத்துக் கிரேக்கவம்பர் இராறந்தத்திற் குடியேறினர்; அவர்கள் கேணிக்கியாவிலும் பரவினர். பார்சியரால் துறத்தப்பட்ட சின்னாசியாக் கிரேக்கர் 683-ஆம் ஆண்டு லொக்கிரியிலும் 543-ஆம் ஆண்டு வேலியாவிலும் குடியேறினர். மேற்கூறிய சிபாரிஸ்நகரத்தார் பெருகி 441-ஆம் ஆண்டில் தூறியி என்னும் நகரத்தில் வசித்தனர். இத்தூறியரே 14000 வீரரையுடைய யவனராயின், இத்தாலியாநாட்டில் வசித்த கிரேக்கரின் செல்வத்தையும் வலியையும் கூறவும்வேண்டுமோ. நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய இந்நாடுகளில் யவனர் குடியேறிப் பெருகியமையால் இக்குடியேற்றநாட்டார் தம்நாட்டைப் பெரிய கிரேக்கநாடென வழங்கினர். கி. மு. 500-ஆம் ஆண்டுவரையும் கிரேக்கர் பிறசாதியாரொடு பகையாமல் வாணிகம் கமம் முதலிய தொழில்களால் பொருளீட்டிச் சீவித்தார்கள். பின்னர் எற்றூறியக்கடற்கள்வராலும் பினீசியக்கடற்கள்வராலும் நனிவருத்தப்பட்டனர்; மேலும், சம்நிதியராலும் நெருக்கப்பட்டார்கள். கிரேக்கர் தம் கப்பற்படைவலியால் பினீசியரையும் எற்றூறியரையும் அடக்கினார்கள்; ஆயினும், சம்நிதியருக்குமிகவும் அஞ்சினார்கள். கி. மு. 420-ல் கூமாயிநகர் சம்நிதியர்வசமாயிற்று. இராறந்தம்

என்னும் கிரேக்கநகர் கத்திரியாட்டிக் கடற்பக்கத்துப்பட்டினங்களோடு பண்டமாற்றுச்செய்து செல்வமுற்று வளர்ந்தது.

கி. மு. 338ல் இராறந்தநகரக்கிரேக்கர் லுக்கேனியருக்கு எதிராகத் தம் தாய்நாட்டாராகிய யவனரிடம் துணைவேண்டினர். யவனதேசத்தில் எப்பிரஸ் என ஒரு சிறுநாடுண்டு. எப்பிரஸ்நாட்டு வேந்தன் அலெச்சாந்தர் என்பான் இராறந்தநகரத்தாருக்குத் துணை புரிந்தான். இவ்வலெச்சாந்தர் யவனமன்னருட் புகழ்பெற்ற பெரிய அலெச்சாந்தரின் மாமன். இரண்டாம்சம்நிதியயுத்தத்தில் இராறந்தநகரத்தார் சம்நிதியரோடு பகையாமலும் உரோமருக்கு உதவி செய்யாமலும் நொதுமலராயிருந்தனர்.

கி. மு. 285-ல் லுக்கேனியர் தூறியநகரத்தைத் தாக்கினர். அஞ்ஞான்று, கல்லியரும் எற்றூறியரும் சம்நிதியரும் இராறந்தநகரத்தாரும் ஒருங்குசேர்ந்து உரோமருக்குப் பகைவராக எழுந்தனர். உரோமர் முதன்முதற் கல்லியரை அடக்கினர்கள். கல்லியர் முதலிற் செந்நீனக்களத்தில் தோல்வியடைந்தாலும் பத்தாண்டு கழிந்தபின் பின்னரும் போருக்கு எழுந்து உரோமருடைய குடியேற்றநகராகிய அராற்றியத்தைக் கைப்பற்றினர். லகோணிவியஸ் என்பான் டலபெல்லாபோநதியைக் கடந்து கல்லியநாடு புகுந்து கல்லியரை அடியோடு அழித்தான். உரோமர், செநேனிய கல்லியரில் ஆடவரைக் கொன்று பெண்களையும் குழந்தைகளையும் அடிமைகளாக்கினர். அத்தருணத்தில் போயியென்னும் கல்லியர் உரோமர்மேற் படையெடுத்துச்சென்று வாடிமோவாவிக்கரையில் தோற்றூர்கள். கி மு. 298-ஆம் ஆண்டுதொடங்கி 282-ஆம் ஆண்டுவரையும் நடத்திய போரில் உரோமர் கல்லியரைச் செயித்தார்கள். கல்லியரை உரோமர் அடக்க, இராறந்தநகரினர் உரோமருடைய பகைத்திறந்தெரியாமற் சோம்பியிருந்தனர். கல்லியயுத்தம் முடிந்தபின் உரோமர் கிரேக்கநகரங்களைக் கைப்பற்ற முயன்றனர்; கி. மு. 282-ல் லொக்கிரி, குரேற்றேனு, ரேசியம்

முதலிய நகரங்களை அடக்கியும் இராறந்தத்தைத் தப்பவிட்டார்கள். இராறந்தத்து வணிகர் உரோமராட்சியே தாம் பொருளீட்டற்குத் துணையாகுமென எண்ணி உரோமரிடம் நகரை ஒப்புவிக்க முயன்றனர்; இஃதறிந்த ஒற்றர்கள் நகரத்தலைவர்கட்கு அறிவித்தனர்; தலைவர்கள் துறையில் நின்ற உரோமருடைய கப்பல்களைக் கைப்பற்றி உரோமருக்கு எதிராகப் போர்முரசறைந்து பிரஸ்வேந்தனிடம் துணைவேண்டினார்கள்.

பிரஸ்வேந்தன்.

பிரஸ்வேந்தன்தந்தையாகிய அயாசிடிஸ் என்பான் தன் மைத்துனனான மகாவீரன் அலேச்சாந்தருக்குத் திறைகொடுத்து எப்பிரஸ் நாட்டை ஆண்டான். அயாஸிடிஸ் ஒரு போரில் மடியப், பிரஸ் என்பான் சிறுவனாயிருந்தமையால் குளோக்கஸ் என்னும் ஒரு சுற்றத்தானிடம் வளர்ந்தான். சின்னாசியாவில் அந்திக்கோனஸ் என்னும் வேந்தன்மகன் பொலியாக்கிரேற்றிஸ் என்பான், பிரஸ் என்பானுடைய சகோதரியை மணஞ்செய்தானாக, பிரஸ் என்பான் சின்னாசியாவுக்குப் போனான். கி. மு. 310-ல் எகிப்துவேந்தன் தொலமி என்பான் அந்திக்கோனைக் கொன்று வெற்றிப்பறை கொட்டியதன்றிப் பிரஸ் என்போனையும் அலேச்சாந்திரியாநகரிற் சிறையிட்டான். பிரஸ் என்னும் வீரன் மிக்க அழகனாகையால், தொலமியின் மனைவியருள், கண்ணோட்டமுள்ள பெரினீசி என்பாள் கருணைகூர்ந்து அவனைச் சிறைவீடுசெய்து தொலமியின் மகள் அந்திக்கோனாவுக்கு மணாளனாக்கினாள். அவன் தொலமியிடம் பொருளுதவியும் படையுதவியும் பெற்று எப்பிரஸ்நாடடைந்து தனது அரசுரிமையைப்பெற்றான். கி. மு. 296-ஆம் ஆண்டில் பிரஸ்வேந்தன் செங்கோல்செலுத்தத்தொடங்கிப் படைமாட்சியால் கி. மு. 287-ஆம் ஆண்டு மசிடோனியாதேசத்தையும் கைப்பற்றி ஆறுதிங்கள் ஆண்டான். அதன்பின் ஐந்துவருடம் சோம்பியிருந்து காலத்தைக் கழித்தான். அவன் கீழ்த்திசையை அடக்கவியலாதென்றெண்ணி மேற்றிசையைநோக்கினானாதலால், அவன் இராறந்தநகரத்தாரனுப்பிய தூதுவரை வரவேற்று உரோமருக்கெதிராக இராறந்தநகரத்தார்க்குத் துணைபுரிய உடன்பட்டான்.

பிரஸ் 3000 வீரரை மைலோவின் தலைமையில் அனுப்பினான். கி. மு. 281-ல் 25,000 கிரேக்கவீரரோடு பிரஸ் இராறந்தநகரத் துறையில் இறங்கி அந்தநகரத்திலுள்ள உரோமர்களைவென்று அங்கே தன் பாசறையை அமைத்தான். வலேறியஸ் இலவீனஸ் என்னும் உரோமர்தலைவன் 50,000 படையாளரோடு அவனை எதிர்த்தான். கொராக்கினியாநகரைக் காத்தற்காகப் பிரஸ் சிரஸ் அருவிக்கடத்து நின்றான். இலவீனஸ் அருவிகடந்து தன் புரவிப்படையால் கிரேக்கப் புரவிப்படையைக் கலைத்தான். உரோமர் காலாட்படை கிரேக்கர்காலாட்படையை எழுமுறை தாக்கியும், கிரேக்கர்காலாட்படை அசையவில்லை. பிரஸ் தன் யானைப்படையால் உரோமருடைய புரவிப்படையை ஓட்டியதன்றி அவருடைய காலாட்படையையும் அழித்தான். கிரேக்கர்சேனையில் 4000 வீரரும் உரோமர்சேனையில் 7,000 வீரரும் மாண்டனர். உரோமர் தலைவன் இலவீனஸ் தோல்வியுற்ற தன்படையோடு வெனிசியாவில் தங்கினான். இப்போரில் பிரஸ் வெற்றியடைந்தாலும் உரோமருடைய படைத்திறமறிந்து சமாதானம்பேசும்படி தன் அமைச்சன் சினியாஸ் என்போனைத் தூதனுப்பினான். அப்பியஸ் குளோடியஸ் என்பான் வயதுமுதிர்ந்து கண்பார்வைகெட்டும் பழைய ஊக்கத்தோடு மேன்மக்கட்சபையேறி யுத்தத்தைத் தொடரவேண்டுமெனச் சொற்பொழிவுசெய்து தூண்டினான். பிரஸ் உரோமாபுரத்தையணுகி 37 மயில்தூரத்தில் நின்றும் இத்தாலியாது துணைபெறாமையால் இராறந்தநகரத்திற்குத் திரும்பினான். இதற்கிடையில் உரோமர் எற்றூறியரை அடக்கினார்கள். கி. மு. 281-ல் அக்குவியத்தில் டேசியஸ்முஸ் என்பவனுடைய மகனைத் தலைவனாகக்கொண்ட 80,000 உரோமர் 80,000 கிரேக்கரோடு பொருதார்கள். இரண்டுநாள் போர்நிகழ்ந்தது. அப் போரிலும் யானைப்படையின் வலிமையால் பிரஸ் வெற்றியடைந்தான். ஆயினும், அப்போரில் 3,000 வீரரைப் பிரஸ் இழந்தான். பின்னர் மடிகாரணமாகவோ எப்பிறஸ்நாட்டு உட்கலகத்தின்காரணமாகவோ பிரஸ் இராறந்தநகரத்திற் காலங்கழித்தான். அக்காலத்திற் சிசிலித்தீவினரான கிரேக்கர் அந்நாட்டுக்கு அதிபனாகும்படி பிரஸ் என்பானை வேண்டினார்கள். சிசிலித்தீவின் மேற்குப்பாகத்தில்

இருந்த காதாக்கினியர் கிழக்குப்பாகத்திலிருந்த கிரேக்கரை நெருக்கித் தீவுமுழுவதையும் வெளவக்கருதினார்கள். சிறக்கூசாப் பட்டினத்துக் கொடுங்கோன்மன்னன் அகதோக்கிள்ஸ் காதாக்கினியரை எதிர்த்தான். பிரஸ் அகதோக்கிள்ஸ்வேந்தன்மகளை விவாகஞ் செய்துகொண்டமையால், கிரேக்கர்யாவரும் பிரஸ்வேந்தன் உதவிபெற்றுக் காதாக்கினியரை வெல்லலாமென எண்ணினார்கள். இத்தாலிதேசத்துக் கிரேக்கர் முழுமனத்தோடு உதவி புரியாமையால் பிரஸ் என்பான் இராறந்தநகரத்தினர் துணை வேண்டவும் மறுத்துச் சிசிலித்தீவுக்குச்சென்றான்.

சிசிலித்தீவின் பழங்குடிகள்.

வரலாற்றுக்காலத்துக்குமுன் சிசிலித்தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் இத்தாலியாதேசத்துப் பழங்குடிகளின் ஒரு கிளையினராதல்கூடும். சிசிலித்தீவின் மேற்குப்பகுதிகளில் சிக்கானியரும் கிழக்குப்பகுதியில் சிக்கூலியரும் வடமேற்குப்பகுதியில் எலிமியரும் வசித்தார்கள். இவர்கள் எங்கிருந்து சிசிலியிற் குடியேறினார்கள் எனத் தெரியவில்லை. எலிமியர் தாம் உரோமகுலமென நம்பினர். சிலர் சிசிலித்தீவின் பழங்குடிகளைச் சாடினித்தீவிலிருந்து வந்தனரென்றும் சிலர் இத்தாலியாதேசத்திலிருந்துவந்தனரென்றும் துணிகின்றனர். கிறிஸ்துபிறப்பதற்குப் பலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் வந்தேறிய கிரேக்கருக்கே சிசிலித்தீவின் பழங்குடிகள் யாவரெனத் தெரியாது. சிக்கானியரை ஐபீரியக்குடாநாட்டாரென ஆசிரியர் தூசிடிஸ் கூறுகின்றனர். ஆப்பிரிக்காகண்டத்து மேற்குப்பாகமாகிய லிபியா நாட்டுக் காதாக்பட்டினத்துப் பினீசியர் சிசிலியரோடு வியாபாரஞ் செய்து மொத்தி, பனோமஸ், சோலி என்னும் துறைகளில் உறைந்தனர். மேற்குப்பாகங்களிற் பினீசியரும் கிழக்குப்பாகங்களிற் கிரேக்கரும் குடியேறினார்கள்.

[தொடரும்.]

பழநி மாம்பழக் கவிச்சிங்கநாவலர் சரிதம்.

[கசு-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

9. அருந்தமிழ் முருகனே இவர்க்கு ஞானாசிரியனானதும் அவனருளாலே இவர் கவிபாடியதும்.

'பாடவந்தால் பரமனைப்பாடு' 'குழறிக்குழறிக் குமரனைப்பாடு' என்னும் பழமொழிகளின்படி மாம்பழக்கவிராயர், தம் ஆன்மநாயகனும் வழிபடுதெய்வமும் ஞானாசிரியனுமாகிய பழநியம்பதித் தண்டபாணிமீது குழைந்த அன்பும் முதிர்ந்த பத்தியும் மிக, இனிய சொற்றொடர்களால் 'குமரகுருபதிகம்', 'சேந்திற்பதிகம்', 'சிவகிரிப்பதிகம்', 'பழநிப்பதிகம்' என்னும் நான்கு பாமாலைகளைத் தமிழ் மணங்கமழ இனிதுறத்தொடுத்து, அண்ணலறுமுகன் பன்னிரு புயத்தும் அழகுறச் சூட்டினர். கன்னித்தமிழில் இன்னிசை பொலியப் பாடிய அக் கவின்பெறுபதிகங்கள், ஆற்றொழுக்கும் எளியநடையும் சொல்லடுக்கும் பொருளாழமும் அமைந்து, இன்சுவையும் அந்தமிகு சந்தமும் மிகுந்து, கற்போர்—கேட்போர் உள்ளத்தையுருக்கிப் பத்திவெள்ளத்தில் ஆழ்த்தும்பான்மையனவாயிருக்கின்றன. அப்பதிகங்களிலிருந்து ஒவ்வொருபாடலை அன்பர்கள் சுவைத்தின்புறுதற்கு மாதிரியாக இதன்கீழ்த் தருகின்றோம்.

குமரகுருபதிகம்—ஆசிரியவிருத்தம்.

"மாறுத பேராசை வேரோடி நீள்பாச
வனமதின் முளைத்தெழுந்து
வளர்பெண்டு பிள்ளைகளெனுங்கவர் விரித்தறிவு
வண்டழைகளைச்சொரிந்து

வேறான சுற்றமாம் பறவைக் குழாங்கட்கு
மேவுமிட மாகிநின்று
வெய்யகா மாதிமலர் விரவியுறு பாவநறை
வீசிமத மாங்கனிபழுத்

தாருத கவலைப்ர சண்டவெங் காற்றினு
லலையுமிவ் வாழ்வாமர
மதுகூற்றெ னுந்தச்ச னூர்கைப்ப டாமுன்ன
மடியிணை யளித்தென்னையாள்
சேருடு குங்குமக் களபமணி பூண்முலைத்
தெய்வகுஞ் சரிமணாளா!
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு
சிவகிரிக் குமரகுருவே"

திருச்செந்திற்பதிகம்—அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வேற்றுமையினூற்றுறைகள்சாற்றுதுணிவாற்றுணைநின்மெய்த்தாட்கேதொண்
டாற்றுபவ ரீற்றுவரு கூற்றுவலி மாற்றுவர்தெள் ளமுத தாரை
யூற்றுகதிர் தூற்றுசிறு கீற்றுமதி தோற்றுசடை யுடையோர் பாலா!
தேற்றுபொரு ளேற்றுவினை பாற்றுதவர் போற்றுதிருச் செந்திலானே.

சிவகிரிப்பதிகம்—பதினுன்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

"மதிவலர் போலே முதிருரை யாலே
மாத்திரம் பிதற்றிமேன் மேலே
வஞ்சக விதமு நெஞ்சக மதமு
மன்னினே னலதுனை நிதமுந்
துதிபுரி கிலனே கதியெனு நிலனே
தோய்வதெங் ஙனமினி நலனே
தொடர்துணி பேற்றி யிடர்பிணி மாற்றிச்
சுகங்கொடுத் தருண்மலர் தூற்றி
விதிமுனி வாரு நிதிவளர் சுராரு
மேதகு வித்தியா தாரு
மிகப்பணி பாதா! மகத்துவ வேதா
வெஞ்சிறை விடுத்தமெய்ப் போதா!
வதிர்திரை செழிக்கும் பொதியிருள் கழிக்கு
மணிநவ மணிநிரை கொழிக்கு
மருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ்
ஐயனே! தெய்வநா யகனே!"

பழநிப்பதிகம்—ஆசிரியவிருத்தம்.

"மணிகொண்ட கனகதட மகுடபந் தியுமெழில்
வயங்குசண் முககமலமும்
வளர்கருணை பொழிவிழியு மிளநகையு முதுமறையின்
மதுவொழுகு குமுதவாயுந்
திணிகொண்ட பனிரண்டு தோளுமென் நாளுஞ்
சிலம்பொலி யலம்புதாளுந்
திரள்புனித கரமுமக லுரமுமிகு கவசமுஞ்
சேவற் பெருந்துவசமுங்
கணிகொண்ட வயிலுநட மயிலுமணி வெயிலுமிரு
கன்னியர்க டுன்னுமொயிலுங்
கண்டுமன மண்டுதுயர் விண்டுனது தொண்டனேன்
கனிவினொடு பணியவருள்வாய்
பணிகொண்ட கண்டகர் பயங்கொண்ட வண்டரைப்
பரிவுகொண் டாண்டதேவே!
பழகுமங் களகீத முழவுகண் டுயிலாத
பழநியம் பதிநாதனே"

மேற்குறித்த பதிகங்களுள்ளும் வேறு பிரபந்தங்களிலும் பிரபுக்கள்மீது பாடிய சீட்டுக்கவிகளிலும் மாம்பழக்கவிராயர், முத்தமிழ்விரகராகிய முருகப்பிரானே தமக்கு ஞானாசிரியனென்றும், கவிபாடும் தமிழறிவு அவனருணோக்கத்தாலேயே தமக்கு வாய்த்ததென்றும் குறித்துள்ளார். அச்சொற்றொடர்கள்—

'தண்டாயுதக்குமரதேசிகன்' 'கடம்பணிபுயக் குமாகுரு'
'சடாநநாம்போஜ குகசற்குரு' 'தண்டாயுதக் குமரகுருசாமி'
'சண்டப்பிர சண்டதண் டாயுத சடாட்சர தயாநிதியருட்பிரசாதம்'
'சகலவித புவனர க்ஷாபரண சண்முக தயாநிதி வரப்ரசாதம்'
'திடநடன மயிலில்வரு சிவசயில குமரகுரு திவ்யகரு ணாவிலாசம்'
'தடகரட கடவிகட சமரகஜ குமரகுரு சரணமகு டாதிபத்யம்'
'தடமகுட விபுதர்பணி சரணசிவ குமரகுரு தனதுகரு ணாவிலாசம்'
'தடமகுட மகாகுண் டலதிட சடாநந தயாநிதி தியானபுனிதம்'
'தடகிரண மணிமகுட சரவண பவாநந்த சண்முக னருட்பிரவாகம்'
'திருவுலவு சிவகிரித் தெண்டா யுதக்குமர தேசிகன் பதசேகரம்'

என்பன.

இவை மேற்குறித்தவற்றிற்குப் போதியசான்ரும். முருகன் அருள்பெற்றவர்கள், தமிழகத்தில் 'வரகவிகள்' எனப் பெயர் சிறந்து விளங்கினர். இதற்கு அகத்தியர், நக்கீரர், பொய்யாமொழிப் புலவர், அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், சிதம்பரசுவாமிகள், கச்சியப்ப சிவாசாரியர், கவிகுஞ்சரபாரதி, திருவாமாத்தூர்த் தண்டபாணி சுவாமி கள் முதலிய புலவர்பெருமக்கள் சான்ருவர்.

மாம்பழப்புலவர், கன்னித்தமிழ்கொண்டு கந்தவேள்மீது பிர பந்தங்கள் பாடியபிறகு 'ஆசு - மதுரம் - சித்திரம்-வித்தாரம்' என்னும் நால்வகைக்கவிகளேயும் நலனுறப்பாடுதற்கு மிகமுயன்று வெற்றி கொண்டு அவற்றிலும்வல்லாரெனப் பெயர்சிறந்தனர். அன்றியும்,

வெண்பா.

மூச்சு விடுமுன்னே முந்நூறும் நானூறும்
ஆச்சென்ரு லைந்நூறு மாகாதோ ?—பேச்சென்ன !
வெள்ளேக் கவிக்காள மேகமே! யுன்னுடைய
கள்ளக் கவிக்கடையைக் கட்டு.

என்று கவிமழைபொழியும் காளமேகக்கவிராயரையும் பொருட் படுத்தாது வீரவாதம்பேசிய திருக்கோவலூர் அதிமதுரகவிராய ரைப்போலவும்,

வெண்பா.

'இம்மென்னு முன்னே யெழுநூறும் எண்ணூறும்
அம்மென்ரு லாயிரம்பாட் டாகாதோ—சும்மா
விருந்தா விருந்தேன் எழுந்தேனே யானல்
பெருந்தாரை மேகம் பிளாய்'.

என்று, அதிமதுரகவிராயர் அஞ்சித் துணுக்குறும்படிகூறிய காளமேகப்புலவரைப்போலவும், இவர் இசைக்கவியுடன் வினக் கவிகளுக்கு விடையிறுக்கும் விந்தைக்கவிகளேயும் யாவரும் வியக் கும்படி பாடும் வல்லமையும் உடையராயினர். அக்கவிகள் சொல் லடுக்கும் பொருள்வனப்பும் வாய்ந்து நல்லமைப்பாமென நாவலர்கள் புகழ்ந்துகூறும் பெருமைவாய்ந்தவை. இங்ஙனம் பாடும் புலமை மாம்பழப்புலவர்க்கு எய்தியது, பண்டிதர்களின் கூட்டுற வாலும், இலக்கண இலக்கியங்களேயும், காவிய அமுதங்களேயும் ஆசிரியர்கள் மிகுதியாகப்புகட்ட அவற்றைத் தெவிட்டவுண்டு தேக்கெறிந்ததனுலுமேயாம்.

மேலும், இளங்கவியாகிய மாம்பழப்புலவர்பால் வேகமாகக் கவிபாடுந்திறமையுடன், மற்றும் பல அரிய ஆற்றல்களும் அமைந்திருந்தன. அவை, எத்துணைச்சிறந்தபுலவரும் தாம் அருமையாகப்பாடிய கவிகளையும் பிரபந்தங்களையும் ஒருமுறை இவர்முன் மொழிவார்களாயின், அவைகளை இவர் அப்படியே காந்தம் இரும்பைத் தன்னுள் ஈர்த்துக்கொள்ளுதல்போல் ஈர்த்துத் தமதாக்கிக் கொள்ளுந்திறமையும், பிறர்வாய்ப்பேச்சின் ஒலிக்குறிப்பையும், தம் எதிரே வருவோர் காலடியோசையையும் விரைவிலறிந்து அவர்கள் இன்னின்னர் என்று தெளிவாகக்கூறும் நுண்ணுணர்வும், யாவரும் வியக்குமாறு பொருட்பொலிவும் சொல்லழகும் பொருந்த வாசாமகோசரமாய்ச் சபைமெச்சப் பேசும் பிரசங்க வன்மையும் முதலியனவாம்.

இத்துணை இளவயதில் இன்னோசைமிகும் அருமைக்கவிகளை எத்துறையிலும் தட்டின்றி அநாயாசமாகப்பாடுதல் என்பது அதிசயமானசெயல். அவ்வருஞ்செயல் அறிவுத்தெய்வத்தின் ஆருளாலேயே ஒருவர்க்கு அமைகின்றது. அங்ஙனம் அமையப் பெற்றவரே மாம்பழக்கவிராயர்.

10. பாடும்பண்பறிந்ததும்—பாப்பம்பட்டிமிட்டாதார் பரிசளிக்கப்பெற்றதும்.

பண்புடைய பாட்டுக்களை முறையறிந்து, இன்னிசைவிரவச் சுவைபெருக யாப்பிலக்கணவிதிவழுவாது, சந்தர்ப்பம் நாட்டின் பாஷைநிலை மக்கள்விருப்பம் முதலியன தழுவிப் புதுமுறையில் புத்துணர்வு எழப் பாடுவதுதான் பயன்விளைப்பதாகும். அவ்வகையைத் தழுவிப் பாடிய பாட்டுக்களே மாம்பழக்கவியின் பாட்டுக்கள். அப்பாடல்கள் பலவிடத்தும் பரவக்கேட்ட மக்கள் மனமகிழ்ந்து கன்னிக்கவியின் புதிய வரவுக்கு ஆசிகூறினர். பாடற்றொகை நாளடைவில் மிகுதிப்படப்படப் பாவலர்பெயரும் மேலும் மேலும் வியாபிப்பதாயிற்று.

மாம்பழக்கவியின்புகழ் முதன்முதல் பழநிப்பதியில்தான் விளங்கியது. அப்பொழுது அப்பதியில், பழநியாண்டவன் ஆலய நிர்வாகஸ்தர்களில் தலைவராயிருந்து சீரியமுறையில் தாமேற்றுக்கொண்ட அரும்பணியைச் செய்துவந்தவரும் தெய்வபக்தி

மிக்கவரும் தமிழறிவுபடைத்தவரும் பரோபகாரசீலரும் செல்வரும் பழநிக்கு மிகவும் அணித்தான பாப்பம்பட்டியைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டவரும் எக்காரியங்களையும் திறமைபெற நடாத்தும் சமர்த்தரெனஎல்லாராலும்கொண்டாடப்பெற்றவரும்மிட்டாதாருமான ஸ்ரீமான். வேங்கடசாமிநாயக்கர் பெயர்சிறந்துவிளங்கினர். அவர் பெருமையும் புகழும் மதுரை கோயம்புத்தூர் திண்டுக்கல் முதலிய நகரங்களிலும் வியாபித்திருந்தன. அந்நல்லார், இளம்புலவரான மாம்பழப்புலவரின் இனியகவிகளைக்கேட்டு அதிசயித்து, அகமிகமகிழ்ந்து அதுமுதல் அவர்பால் அன்புகொண்டு, அவரைத் தமிழகத்தில் பாடும் புலவருள் சிறந்தவராகச் செய்யவெண்ணி, அவர் புலமையையும் பாட்டின் இனிமையையும் பெயரையும் தாமே எங்கும் பரப்புவதில் பெரிதும் முயன்றனர். அம்முயற்சியால் அந்நாடுமுழுதும் மாம்பழக்கவியின்பெயர் வியாபித்தது. தம் பொருட்டுப் பிரபு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைப் பாராட்டி, பாலகவியாகிய மாம்பழப்புலவர், அவர்மீது தனிநிலைக்கவிளும், தொடர்நிலைக்கவிகளும் ஆகப் பல புகழ்ச்சிப்பாடல்களைப் பாடினர். அக்கவிகள் இன்பம்பயந்து இதயத்தைக் களிப்பிப்பனவாகவும் இருந்தன. அவற்றின் சுவையைச் சுவைத்து அறிந்ததோடு, அறிஞர்கள் பாராட்டிக்கூறுவதையும் கேட்டு ஆகம்பூரித்த மிட்டாதார் வேங்கடசாமிநாயக்கரவர்கள், அம்மகிழ்ச்சிக்கு அடையாளமாக மாம்பழக்கவிக்குப் பொன்முடிப்பு, பீதாம்பரம், ஜோடிசால்வை, கெண்டையுருமால், சரிகைவேஷ்டி, காளைகள்பூட்டிய பெட்டிவண்டி முதலியவற்றை வரிசையாக நல்கினர். இவ்வரிசையால் மாம்பழக்கவியின்பெயர் முன்னினும் அதிகமாக ஊரெங்கும் பரவியது. அதனுடன் அவர் பாட்டின் பண்பும் பாடும் புதுமையும் புகழும் பழநிக்கு அப்பாலும் எட்டின.

இங்ஙனம் தம்மை அபிமானித்துப் பரிசுகள்வழங்கிய தமிழ்ச் செல்வரான நாயக்கரவர்கள்மீது மாம்பழக்கவிராயர், வேட்டைப் புகழ்ச்சி புலிப்பவனி குறவஞ்சி கீர்த்தனை சீட்டுக்கவி முதலியவைகளைப் பாடி அவர் பேரன்புக் குரியராயினர். இவ்வாறு தம்மை அபிமானித்த நாயக்கரவர்கள் பெரியதொரு வழக்கில் வெற்றிபெற்றதை மாம்பழக்கவி பாராட்டிப்பாடிய சீட்டுக்கவி, யாவரும் சுவைத்து இன்புறத்தக்க அழகுடையது. அது அடியில் வருமாறு:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவுலவு புருடசெய சிங்கமென வந்தநின்
திவ்யசா மர்த்யமான
திறமைகளை இவ்வள வெனக்குறிப் பிட்டொருவர்
செப்புதற் கெளிதாகுமோ?
சிற்றெறும் போர்கடலை வற்றக் குடித்துச்
செயிக்கத் துணிந்துசெல்லுஞ்
செய்கைபோற் கொழுமத் தினிற்சில விரோதிகள்
சேர்க்கையறி யாமல்மீறிக்
கருதுபல மனிதர்தூர்ப் போதனையில் வீழ்ந்துசர்க்
கார்தனிற் பொய்ப்பிராது
காட்டிமேற் சென்னபட் டணலாய ரைக்கொண்டு
காரிய முடிக்கவெண்ணிக்
கைப்பொருளை வீணிலே செலவிட்டு முயல்கின்ற
காலத்தில் நீநகைத்துக்
கனவேக மாகரயில் வண்டியிற் சென்றுமங்
களசென்ன பட்டணத்தில்
மருவுமதி காரவுத் யோகர்க ளநேகர்தாம்
வந்துமரி யாதைசெய்ய
மகிழ்கூர்ந்து மேன்துரை தனைக்கண்டு வகைசொன்ன
மாத்திரத் தவனெழுந்து
வளர்கோய முத்தூர் தனில்ஜட்ஜி துரைமுன்பு
வார்த்தையொவ் வொன்றினலே
வாதிகள் பிராதையெல் லாந்தள்ளி யேபழநி
மானேஜர் பாற்கண்யமுங்
தருமகுண சவுர்ய ப்ரதாபமும் புகழ்சகல
சௌபாக்ய மும்பெற்றுளோன்
சாமிநீ காலால் முடிந்ததைக் கையாற்
சமர்த்தனு மவிழ்க்கவசமோ?
தகுதுரைக ளெல்லாஞ் சபாசெனும் படிவென்ற
தாஷ்டீக கோலாகலா!
தங்கவணி மேவுபுய வெங்கட சுவாமிநய
சம்ப்ரம சபாவுசிதனே.

இச்சீட்டுக்கவியில் தமிழ்ச்சொற்றொடர்களேயன்றி, 'புருட ஜெய,—திவ்யசாமர்த்யம்—மங்களம்—சவுர்யம்—பிரதாபம்—சௌபாக்யம்—தாஷ்டீகன்—கோலாகலன்—சுவாமி, சம்பிரமம்— சபா— உசிதன்' என்ற வடசொற்களும் சர்க்கார்—பிராது—லாயர்—ரயில்—ஜட்ஜி—துரை—மானேஜர் முதலிய பிறசொற்களும் விரவி இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இம்முறையிற் பாடும்புலவர்களுள் மாம்பழக் கவிராயர் ஒருவரே 18-19-ஆம் நூற்றுண்டில் பிரசித்தராகவிளங்கியிருந்தனர்.

தம் கவி பரிசுபெறுதற்குத் தகுதியுடையதென நாயக்கரவர்களால் நன்கறிந்தபிறகே கவிராயர், பழநிப்பதியிலும் அதனைச் சார்ந்த சிற்றூர் பேரூர்களிலும் சீமான்களாக விளங்கியவர்களிடத்துச் சென்று அவர்கள்மீது கவிகள் பாடியும், சிறுபிரபந்தங்கள் இயற்றியும் வெகுமதிகள் பெற்றுத் தம்மைப் பிரசித்தராக்கிக்கொண்டனர். இதனல் இவருக்குப் பொருளும் புகழும் பெருமையும் உண்டாயின.

மாப்பழப்புலவர் ஆண்டில் மிக இளையராயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியில் முதியராயிருந்தனர். தாம் யார்மீது கவிபாடத்தொடங்கினும், தொடங்குதற்குமுன்னர்த் தமக்குப் பாடும்புலமையருளியவரான தண்டபாணியின் திருப்பெயரை உச்சரித்து வணங்கியே பாடத்தொடங்குவர். இந்நற்பழக்கம் கவிராயருக்குப் பல நன்மைகளைத் தந்தது. தெய்வசிந்தனையும் கடவுள்வழிபாடும் மனிதனுக்கு வாழ்வளிக்கும் நற்சாதனங்களன்றோ?

கருமவயத்தால் மாம்பழக்கவிராயருக்குக் கண் கெட்டதாயினும், அறிவொளி மிகுந்துவந்தமையால் ஒருமுறைகேட்ட கவி முதலியவற்றைக் கேட்டவாறே சிறிதும் பிழையின்றிக் கூறுமாற்றலும் அவர் உடையராயினரென்பது முன்பே கூறப்பட்டது. முருகன் திருவருள்பெற்ற சிலர்க்கு எதுவும் தானகவே வந்தமைந்து சிறப்பினை நல்குமன்றோ?

[தொடரும்.]

சி. கு. நாராயணசாமிமுதலியார்.